

ΗΤΑΝ ΑΡΑΓΕ Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΔΕΞΙΟΣ;

Μετά την σοβαρή ήττα που υπέστη το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2007, αναζωπυρώθηκε μια οργανωμένη μυθολογία στο εσωτερικό του που θέλει να ερμηνεύσει το αποτέλεσμα με βάση την δήθεν ιδεολογική στόχευση των κυβερνήσεων Σημίτη 1996-2004.

Χαρακτηρίζοντας τις πολιτικές εκείνης της περιόδου ως «δεξιές», η εσωκομματική μυθολογία θέλει να δημιουργήσει ένα βολικό άλλοθι για την ήττα του 2007, υπονοώντας ότι μετά το 2004 η νέα ηγεσία του ΠΑΣΟΚ δεν πήγε όσο θα έπρεπε «αριστερά», πράγμα που θα απαιτούσε όχι μόνο μια αποκήρυξη της πολιτικής του εκσυγχρονισμού, αλλά προφανώς και μια εκκαθάριση των εκφραστών του.

Η μυθολογία αυτή είναι βέβαια δείγμα της αδυναμίας ανάληψης των πραγματικών ευθυνών και κατανόησης των αιτίων της ήττας και καταρρέει αμέσως στο μυαλό κάθε σκεπτόμενου πολίτη.

Χρειάζεται όμως να αντικρουστεί και με ορισμένα στοιχεία της πραγματικότητας όχι τόσο για να φανεί το έργο εκείνης της περιόδου, αλλά κυρίως για να καταδειχθεί το λογικό αδιέξοδο της επιπόλαιης αυτής μυθολογίας.

Ενδεικτικά και μόνο αναφέρονται μια σειρά από πολιτικές και αποτελέσματα της περιόδου των κυβερνήσεων Σημίτη 1996-2004, σε τομείς που αποτελούν τις σταθερές προτεραιότητες κάθε σύγχρονου σοσιαλιστικού και κεντροαριστερού κόμματος στην Ευρώπη και διεθνώς:

A. Κοινωνικό κράτος

1. Οι συνολικές δαπάνες **κοινωνικής προστασίας** αυξήθηκαν από το 23% του ΑΕΠ το 1996, στο 28% του ΑΕΠ το 2004 σημειώνοντας μια από τις μεγαλύτερες επεκτάσεις του κοινωνικού κράτους στην μεταπολεμική ιστορία της χώρας μας. Με την δραστική αυτή αύξηση χρηματοδοτήθηκαν πολλές νέες πολιτικές όπως το ΕΚΑΣ, η Βοήθεια στο Σπίτι, προγράμματα στήριξης χαμηλοσυνταξιούχων και πολλές πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και συνοχής.
2. Στην **Παιδεία**, οι δημόσιες δαπάνες ήταν κάτω από το 3% του ΑΕΠ το 1995, αλλά μέχρι το 2004 αυξάνονταν σταθερά και προσέγγισαν το 4% με στόχο να φτάσουν το 5% του ΑΕΠ το 2008 όπως ρητά προέβλεπε η Χάρτα Σύγκλισης. Την ίδια περίοδο, διπλασιάστηκαν οι εισακτέοι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τετραπλασιάστηκαν τα Μεταπτυχιακά, έγινε μαζική εισαγωγή υπολογιστών στα σχολεία και δημιουργήθηκαν δεκάδες νέα διδακτήρια με 1.350 νέες αίθουσες διδασκαλίας.
3. Στην **Υγεία**, οι δημόσιες δαπάνες διπλασιάστηκαν από 1,5 δις € το 1995 σε πάνω από 3 δις € το 2003, κτίστηκαν 11 νέα Νοσοκομεία και επεκτάθηκαν πολλά υφιστάμενα. Διπλασιάστηκαν οι Μονάδες Εντατικής Θεραπείας και βελτιώθηκαν οι υποδομές και η στελέχωση των νοσοκομείων καθώς και οι αποδοχές του προσωπικού. Το βελτιωμένο επίπεδο περίθαλψης οδήγησε σε δραστική μείωση κατά 75% του αριθμού των ασθενών που χρειάζεται πλέον να μεταβαίνουν για θεραπεία στο εξωτερικό.

B. Εισοδήματα και φορολογία

1. Το πραγματικό κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελλάδα αυξανόταν κατά 2,7% περίπου κάθε χρόνο πάνω από τον πληθωρισμό, αισθητά περισσότερο από τις άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Κατά την περίοδο 1994-2003 η μέση σύνταξη είχε σημειώσει αύξηση 27%. Το ύψος των συντάξεων αυξανόταν με σημαντικούς ρυθμούς κάθε χρόνο και πιο γρήγορα από τον πληθωρισμό προκειμένου να διασφαλίζεται και να ενισχύεται το εισόδημα των συνταξιούχων.
3. Σημαντικός παράγοντας ενίσχυσης του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων ήταν η χαμηλή φορολόγηση του εισοδήματος τους. Αναλυτικότερα η Ελλάδα έγινε η χώρα με τη **χαμηλότερη** φορολογία εισοδήματος για τον εργαζόμενο μεταξύ των κρατών μελών της Ε.Ε. Η φορολογική μεταρρύθμιση είχε τα εξής βασικά σημεία που ευνοούσαν τα νοικοκυριά :
 - ✓ Αύξηση του αφορολόγητου ορίου για οικογένειες
 - ✓ Κατάργηση του φόρου ιδιοκατοίκησης
 - ✓ Κατάργηση φόρου μεταβίβασης για οικογενειακά περιουσιακά στοιχεία.

Ας σημειωθεί ότι κατά την περίοδο 1996-2004 μειώθηκαν **αρκετές** φορολογίες που επιβαρύνουν τα λαϊκά στρώματα, όπως ο ΦΠΑ στο ηλεκτρικό ρεύμα, ο φόρος πετρελαίου και αρκετά τέλη σε πολλές υπηρεσίες.

Οι φοροαπαλλαγές για τις επιχειρήσεις, δόθηκαν με τον όρο ότι θα κάνουν νέες επενδύσεις και θα αυξήσουν την απασχόληση. Εκτός από τον φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας, καθώς και την φορολογία στα ρέπος και στις υπεράκτιες εταιρίες για να συμμετέχουν περισσότερο στα φορολογικά βάρη οι έχοντες και κατέχοντες, καμιά άλλη φορολογική επιβάρυνση δεν έγινε όλη την περίοδο Σημίτη.

Γ. Ανισότητες

Σε πρόσφατη Έκθεση του ΟΟΣΑ για τις περιφερειακές ανισότητες, η Ελλάδα φαίνεται ότι πέτυχε τις καλύτερες επιδόσεις και είχε τις μικρότερες περιφερειακές ανισότητες την περίοδο 1998-2003, δηλαδή ακριβώς όταν το ΠΑΣΟΚ εφάρμοζε τον πυρήνα της οικονομικής πολιτικής του. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, η Ελλάδα μπόρεσε έως το 2003 και γεφύρωσε κατά ένα σημαντικό βαθμό τις διαφορές εισοδήματος που υπάρχουν ανάμεσα στο μητροπολιτικό κέντρο της Αθήνας και σε άλλες περιοχές της χώρας. Η ενίσχυση των εισοδημάτων των κατοίκων της περιφέρειας έγινε με την αύξηση που δόθηκε στις συντάξεις του ΟΓΑ, με την πλήρη και δωρεάν περίθαλψη που δόθηκε στους αγρότες, με την κοινωνική πολιτική, που εξαπλώθηκε σε κάθε γωνιά της ελληνικής περιφέρειας. Με εισοδηματικές ενισχύσεις και πολιτικές στήριξης της απασχόλησης ιδιαίτερα στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές σε συνδυασμό και με τα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δόθηκε μία σημαντική ώθηση στο βιοτικό επίπεδο της περιφέρειας.

Δ. Πολιτικές επιδόσεις

Εκτός όμως από τα κοινωνικά μέτρα, τις κοινωνικές δαπάνες και τους στόχους μείωσης των ανισοτήτων, υπάρχει και ένας **πολιτικός** δείκτης για το εάν και πόσο «δεξιά» ή «αριστερή» υπήρξε η διακυβέρνηση Σημίτη.

Εάν ήταν όντως «δεξιά» και η κοινωνία ήθελε ένα αριστερό προσανατολισμό, οι πολίτες θα επέλεγαν κόμματα αριστερής ταυτότητας και θα απέρριπταν την «δεξιόστροφη» πολιτική Σημίτη.

Κατά την περίοδο όμως 1996-2004 και τα δυο κόμματα της αριστεράς δεν μπόρεσαν να συγκεντρώσουν πάνω από το 8% του εκλογικού σώματος, σημειώνοντας την **χαμηλότερη** επίδοση τους μεταπολιτευτικά και μεταπολεμικά.

Αντιθέτως, όταν στο ΠΑΣΟΚ η «δεξιόστροφη» περίοδος Σημίτη αντικαταστάθηκε από «αριστερόστροφη» ηγετική ομάδα, τα κόμματα της Αριστεράς σχεδόν διπλασίασαν τις δυνάμεις τους! Τα σχόλια περιττεύουν.